

Udtryk, gjerne redde den Bevilling, som staaar paa Finantsloven, hvorved der bevilges 8,000 Kr. til Leie af et midlertidigt og 4,000 Kr. til Forberedelse af et endeligt Laboratorium. Jeg troede, at Sagen var kommet i god Gænge derved, at der var et Forslag, som vi Alle kunne slutte os til, og saa kom det ikke saa meget an paa, om det indeholdt noget Mere eller Mindre, naar det kun var af den Bestaaffenhed, at derved Bevillingen paa Finantsloven blev reddet. Men efter at jeg har hørt den høitærede Ministers Udtalelser idag, hvor han udtrykte sig saaledes, at han fandt det meget tvivlsomt, om der var nogen Udsigt til, at Loven vilde komme til at udgaa, naar dette Forslag blev vedtaget, og at han ventede, at det da vilde undergaa omfattende Forandringer i det andet Thing, da Liden er saa langt fremskredet, at der ikke godt kan være Tid til at fremme et Lovforslag, som først skal gjenneengaa det andet Thing og modtage omfattende Forandringer der og saa komme tilbage, da jeg endelig tillige hørte, at den høitærede Minister udtrykkelig fraraadede Ændringsforslaget, — saa stiller Sagen sig helt anderledes for mig. Jeg vil paa Grund deraf støtte det Forslag, der er fremskomet, om at vise Sagen tilbage til Udvalg, vel at mærke saaledes opfattet, at dermed forstås, at man ønsker ikke den Sag fremmet videre i denne Samling, og i det Haab, at den høitærede Minister, som er aldeles uskyldig i Alt, hvad der er foregaaet, vil kunne fremsætte et nyt Forslag om dette Æmne i den følgende Samling.

Jagerslev: Jeg er ikke uvillig til at stemme for et Forslag om atter at vise Sagen tilbage til Udvalget. Naar jeg har begjæret Ordet, er det, fordi jeg ikke vil binde mig til Udvalgets ærede Formands (Bajer) Motivering, at man stemmer for det paa det Billaar, at man ikke maa fremme Lovforslaget; det forekommer mig at være forfæret. Naar jeg stemmer for Forslaget, er det af den ganske naturlige Grund, at jeg i Udvalget foreslog afholdt endnu et Møde — jeg anstaa nemlig da ikke Sagen for moden til at fremmes — men de andre Medlemmer vilde kun holde dette ene Møde, medens jeg ønskede et Møde til og støttede et Forslag om et Underudvalg. Jeg mener, at Sagen kan vises tilbage med Udsigt til en frugtbar Forhandling i Udvalget. Om Resultatet bliver, at Sagen ikke kommer frem iaar, er en anden Sag, det kan jeg ikke sige Noget om, men i denne bestemte Hensigt kan jeg ikke stemme for Forslaget. Naar jeg er lidt betænkelig, er det egentlig, fordi vi i denne Sag ere vantede til at forstærke Udvalget, naar vi vise Sagen tilbage, og dette er jo ikke foreslaaet. Det ærede Medlem skulde have taget Forstærkningen med, saa var det maaste gaaet endnu lettere.

Kofod: Ibet jeg takker det ærede Medlem for Horsens (Bajer), som støttede Forslaget, vil jeg dog være nødt til at fralægge mig den Grund, at jeg dermed vilde lægge Lovforslaget Hindringer iveien. Naar jeg har stillet Forslaget, er det for at komme ud af den Klemme, som jeg nærmere betegnede, da jeg stillede det. Jeg ønsker, at Forslaget maa komme ud i en saa god Skikkelse som muligt, men jeg kan ikke negte, at en betydelig medvirkende Grund for mig har været det overjuridiske Rjage-Danck, i hvilket Ændringsforslaget er affattet.

Bajer: Maa jeg dog ikke gjøre opmærksom paa, at det naturligvis ikke har været min Mening at ønske, at der ikke skulde komme Noget ud af Sagen; men det forekommer mig, at Stemningen har givet sig tilkjende saa fuldstændig, om det end maa siges at være en meget uklar Stemning, paa den Maade, at der ikke kan være grundet Haab om at faae Noget ud af Sagen ved at gjøre det One eller det Andet. Det forekommer mig derfor, at det Bedste var, at Standpunktet blev saa klart, som det overhovedet er muligt. Jeg for mit Vedkommende, som er Formand for Udvalget, erklærer, at, forsaavidt som det bliver vedtaget at vise det tilbage, da skal jeg gjøre, hvad der staaar i min Magt for at fremme Sagen, men jeg maa med det Samme erklære, at jeg ikke nærer nogen stærk Tro paa, at det vil lykkes.

Ordføreren (Bustf): Min Stilling til det Spørgsmaal, som ligger til Forhandling, er givet ved den høitærede Ministers Udtalelse. Den høitærede Minister udtalte sig, ifald jeg forstod ham ret, saaledes, at han gav os et lille Haab om at kunne tage imod denne Ændring, naar vi vedtog den. Nu er min Stilling overfor denne Sag, som jeg allerede sagde i min første Udtalelse, den, at det foreliggende ingenlunde er det, jeg personlig ønsker; men jeg troede, at det var Noget, og jeg antog, at det mulig kunde føres igjennem, set paa den Baggrund, hvorpaa det absolut maa ses, nemlig af den forandrede Stilling, som Thinget har indtaget — thi det er Thinget, som indtog en forandret Stilling, da det sidst viste Sagen tilbage — og skjøndt det vakte endel Munterhed i Salen, da det ærede Medlem for Horsens (Bajer) sagde, at Ministeren i denne Sag ingen Skyld havde, saa siger jeg — og det kan dokumenteres ved det foreliggende Ændringsforslag — at det maa indrømmes, at Ministeren, uden Hensyn til hvad man ellers kan være uenig med ham i, med hver Behandling, Sagen er undergaaet, har strakt sig videre og videre i Retning af os og det, man her i Salen kalder Venstre. Jeg tror, at det vil forbause Thingets Medlemmer, naar de i sin Tid ganske rolig komme til at læse